

126.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 7 lutego 1928 r.

w sprawie opłaty stemplowej od pism, stwierdzających kupno nieruchomości przez instytucje, upoważnione do parcelacji.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustęp przedostatni art. 58 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) uzupełnia się następującym zdaniem drugim: „Takieże opłacie podlega pismo, stwierdzające kupno nieruchomości przez instytucję, upoważnioną do parcelacji, zawarte pod warunkami, które określi rozporządzenie”.

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Sładkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

127.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 7 lutego 1928 r.

w sprawie zmian w ustawie o rewizji likwidacji serwitutów pastwiskowych w dobrach b. Komory Cieszyńskiej.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Art. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 1921 r. w przedmiocie rewizji likwidacji serwitutów pastwiskowych w dobrach b. Komory arcyksiężęcej na Śląsku Cieszyńskim (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 373) otrzymuje brzmienie następujące:

„Wynagrodzenie (ekwiwalent) za serwituty paszy szałasniczej, wydzielone na obszarze cieszyńskiej części województwa śląskiego na mocy ugód zawartych po dniu 31 grudnia 1852 r. w przedmiocie serwitutów, oraz na mocy orzeczeń Komisji Serwitutowych, wydanych na zasadzie patentu cesarskiego z dnia 5 lipca 1853 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 130) ulega rewizji na następujących obszarach leśnych (t. zw. szałasach):

A. w gminie katastralnej Wisła:

a) Skalnity i Uhlory, b) Smrekowiec, c) Mały Soszów oddział Kobyła, d) Koziniec, e) Zielony, f) Cinków, g) Czerny i Barania, h) Wielki Soszów, i) Mały Soszów, j) Mały Stożek, k) Wielka Czantorja II część, l) Wielki Stożek;

B. w gminie katastralnej Brenna:

a) Stary Groń, b) Grabowa, c) Skalka, d) Równica, e) Stołówka, f) Cisowa, g) Kotarz, h) Orłowa, i) Węgierski, j) Malinka;

C. w gminie katastralnej Ustroń:

a) Mała Czantorja, b) Równica oddział Beskid, c) Orłowa i oddział Wyrch Jastrzębi, d) Wielka Czantorja I część;

D. w gminie katastralnej Istebna:

a) Wielka Skalka, b) Dupny;

E. w gminie katastralnej Koniaków:
Rzawka”.

Art. 2. Art. 2. powołanej ustawy z dnia 21 czerwca 1921 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„1) Zadaniem rewizji wynagrodzenia (ekwiwalentu) za serwituty paszy szałasniczej na obszarach, oznaczonych w art. 1, jest ustalenie dodatkowego wynagrodzenia w gotowości na koszt majątków nieruchomości dawniej serwitutami obciążonych, czyli należących do tak zwanej Komory Cieszyńskiej, i przyznanie tego wynagrodzenia gospodarstwom rolnym, położonym na obszarze wymienionych gmin, które bądź w obecnym składzie i kształcie, bądź też w kształcie, jaki miały w r. 1852 przed podziałem na obecnie istniejące części, uczestniczyły w wynagrodzeniu (ekwiwalencie) za serwituty pastwiskowe.

2) Wynagrodzenie dodatkowe należy ustalić według następujących zasad:

a) dodatkowe wynagrodzenie wynosić ma 50% wartości pieniężnej wynagrodzenia (ekwiwalentu) wydzielonego pierwotnie dla poszczególnych uprawionych gospodarstw włościńskich z poszczególnego szałasu — za zniesienie serwitutu pastwiskowego na zasadzie przepisów powołanego cesarskiego patentu z roku 1853;

b) wartość pierwotnego wynagrodzenia (ekwiwalentu) ustala się w wysokości, obliczonej przez b. austriackie Komisje regulacji serwitutów we florenach austriackich; sumę kapitałową we florenach austriackich przerachowuje się na złote w danym przypadku według stosunku 1 floren austriacki = 6 złotych;

c) obowiązek zapłaty dodatkowego wynagrodzenia ciąży na majątkach nieruchomości dawniej